

AZ IFJÚSÁG NAGY ÉVFORDULÓJA, AZ EGÉSZ TÁRSADALMUNK ESEMÉNYE

Ünnepelünk! Az idén szocialista öngazgatású, el nem kötelezett hazánk munkásosztálya, dolgozói, egész lakossága, pionírjai és ifjúsága a Kommunista Párt (JKSZ), a forradalmi szakszervezetek és a forradalmi ifjúsági mozgalom — amelynek hosszú időn át a JKISZ (SKOJ) volt a hordozója — nagy jubileumát ünnepeljük, s napjainkban a JSZISZ ezeknek a gazdag forradalmi tapasztalatára építi a jövőnkért folyó küzdelem programját. Ebbe a hat évtizedes múltba beleszövődik szabad szocialista országépítésünk 35 éve is. A hatvanéves küzdelem eredményei a korszerű gyárak és iskolák, egyetemeink, művelődési házaink, sportpályáink, bölcsődéink, helyi közösségeink, városaink, tartományaink és köztársaságaink, egész hazánk, amelyet világszerte a szabadság jelképeként emlegetnek. Jubileumaink felölelik magát a történelmet, az eseményeket és fordulópontokat, a nagy emberi tragédiákat, a felkelést és a népi forradalmat, az öngazgatást, a szocialista békepolitikát, az elnemkötelezettséget, az egyenjogúságot, a társult munka győzelmét — hazánk nemzeteinek és nemzetiségeinek, a titói szocialista Jugoszlávia új horizontját és jövőjét. Az eltelt hat évtized folyamán vívtuk ki szabadságunkat, a munkásosztály hatalmát, nemzetünk és nemzetiségeink testvériségét és egységét, egyenjogúságát.

A JKP vezetésével küzdelmes utat tettünk meg, számos próbatételien estünk át a kommunista forradalmi haladás keresése közben. Az útkeresés során pártunk a forradalmi ifjúság széles körű támogatására talált, amely 1919. október 10-én megalakította a JKISZ-t, s ettől kezdve a JKISZ tagjai ugyanolyan üldöztetésnek és kínzásnak voltak kitéve, mint a többi kommunista. Ünnepelésünk során ezért nem feledkezhetünk meg Janko Mišićnek, Mija Oreškinek, Zlatko Šnajdernak, Josip Debeljaknak, Pero Popovićnak, Josip Kolumbonak és Paja Marganovićnak, a JKISZ hét titkáriának mártírhaláláról és mindazokról a hősookról, akik életüket áldozták a kommunista eszméért. A kommunisták és a JKISZ

tagjainak a burzsoázia általi üldözése és tömeges legyilkolása azonban csak átmeneti nyomot hagyott a forradalmi mozgalmon.

1937-ben, amikor a JKP élére Tito elvtárs, a JKISZ-ére pedig Ivo Lola Ribar került, konszolidálódtak a párt és az ifjúsági szervezet sorai, s a JKISZ egyre inkább a munkás- és parasztfiatalok felé fordult. Csak ez a két szervezet volt tudatában a burzsoá hatalom végóráinak és a világháború veszélyének. Ezért, amikor a háború kitört, csak a JKP volt képes mozgósítani népeink és nemzetiségeink tömegeit a megszállók és hazaárulók ellen.

A JKISZ tagjai készségesen részt vállaltak hazánk népeinek és nemzetiségeinek négyéves, emberfeletti népfelszabadító harcából.

Bár ifjúsági szervezetünk többször is változtatta nevét (JKISZ, EJAISZ, JNI, JISZ és JSZISZ), forradalmi és szocialista ifjúságunk sohasem tért el a Kommunista Szövetség programjától. Kivette részét a háború utáni újjáépítésből, majd a szocializmus építéséből, hozzájárult az öngazgatáshoz, a nemzetközi munkásmozgalom egyenrangúságához és függetlenségéhez, a békéhez az elnemkötelezettséghez, a fejlett és fejlődő országok, a gazdagok és szegények közötti szakadék áthidalásához stb. Fiataljainkra azonban az elkövetkezőkben, a munkásosztály nagy eszményének, a kommunizmusnak elérésében is jelentős feladatok várnak. Nekik is egy olyan társadalmi rendszer kiépítésén kell fáradozniuk, amelyben a hatalom a szabadon társult dolgozók kezében összpontosul.

Büszkék vagyunk rá, hogy ezen az úton már több mint 40 éve Tito elvtárs vezet bennünket, hogy az ő eszméi és tevékenysége vezérelték népeinket és nemzetiségeinket legnagyobb sikereik során. Szerencsések vagyunk, hogy ahhoz a nemzedékhez tartozunk, amely a béke és a nemzetközi egyenjogúság világszerte ismert és megbecsült tanítójának a követője. Ifjúságunk jelenleg is a JKP, illetve a JKSZ és a JKISZ jelölte úton halad, amelyért sokan áldozták életüket.

Ezért ma, amikor ifjúsági és munkásmozgalmunk nagy jubileumát, valamint szabad szocialista országépítésünk 35. évfordulóját ünnepeljük, tovább kell ápolni hagyományainkat, új ihletet meríteni belőlük előrehaladásunkhoz.

A dicső múlt idézése is arra készíti a Szocialista Ifjúsági Szövetségbe tömörülő fiatalságot, hogy a Jugoszláv Kommunista Szövetség által vezetett többi szervezett szocialista erővel karöltve rendületlenül haladjon a kijelölt úton. Az öngazgatás továbbfejlesztése, a munka- és eszköztársítás, a közös fejlesztési terveken alapuló jövedelemszerzés és a munkatermelékenység fokozása, a munkafegyelem és a takarékoskodási elvtisztelete, a tudományos vívmányok felhasználása, a gazdálkodási és a munkafeltételek megszilárdítása és javítása, a munka szerinti díjazás, az oktatási reform célkitűzéseinek valóra váltása, az alkotótevékenység serkentése a művelődés, a sport, a műszaki kultúra és a tudományok terén, népeink és nemzetiségeink testvériségének és egységének, egyenjogú-

ságának az erősítése — ezen feladatok teljesítéséért küzdünk a közeljövőben. Kedvező számunkra, hogy ezt a küzdelmet olyan körülmények között folytatjuk, amelyek lehetővé teszik, hogy a dolgozó egyre nagyobb mértékben rendelkezzen munkájával, és hogy a munkásosztály érdekeiért harcolva ifjúságunk a saját társadalmi és gazdasági helyzetének javításáért is sikraszállhat.

Szerencsések vagyunk, hogy nemzeteink és nemzetiségeink történelmi hagyományából merítve, sokat tanulhatunk, hogy marxista képzésben részesülhetünk, de ugyanakkor felelősek is vagyunk az elméleti tudás gyakorlati valóra váltásáért. Az ismeretszerzés fokozása nélkül nem gyorsulhat fejlődésünk és nehezen küzdhetjük le a felmerülő nehézségeket. Tudásszerzéssel vétezzük fel magunkat az öngazgatás-ellenes erők ellen is, amelyek még mindig nem fogták fel, hogy a történelem és a haladás kereke nem forgatható vissza. Kiváltképpen azé a haladásé, amelyet a JKSZ és a Tito vezette ifjúság, illetve céltudatos munkásosztályunk visz előre.

Így volt ez a múltban, így van ma is és így lesz ez a jövőben is. Erre kötelez bennünket Mijo, Pajo, Marko, Josip, Zlatko, Pero, Ivo Lola -- az 1 700 000 áldozat emléke: ezt vállaltuk magunkra munkásosztályunk, pártunk és Tito elvtárs előtt.